

L'autor, fill de mestres de la Noguera, ha recollit, com la seva mare, mots, frases fetes i refranys al llarg de les seves estades a diverses poblacions de la Noguera. A una Introducció, on s'explica quines han estat les fonts d'informació i on es fa una sumària caracterització fonètica dels parlars ponentins, segueix el cos del llibre, un diccionari de més de quatre mil unitats lèxiques considerades pròpies de l'àrea, encara que de vegades es trobin en altres dialectes. Conté variants reflectides en l'escriptura (*bajoca/ baijoca, aborrèixer, abracoc/abrecoc/abricoc*), assimilacions (*annaire* 'enlaire'), dissimilacions (*astrosti*), homonimitzacions (*pesta borbònica*), noves paraules (*costent* 'difícil', *fer agrivi* 'esmussar'), locucions (*anar d'acabances*), llatínades (*ànimam per ànimam, ànimam meam*), etc..

Estudis Romànics. Vol. XXVIII (2006), p. 529-533

Després de passar vint-i-vuit anys a Àfrica com a missioner franciscà, on s'ha familiaritzat amb tres llengües (kirundi, kiswahili i chichewa), el P. Massana, portat del seu amor per la llengua, ha redactat aquest diccionari, al qual, a desgrat de no tenir en compte els canons de la dialectologia i la lexicografia, cal donar la benvinguda per la quantitat d'elements rescatats de la memòria col·lectiva, on pouaran amb fortuna els amants del vessant diatòpic de la nostra llengua. [N. del C. de R.]